

Les desigualtats d'avui i de sempre

Toni Vall

Fotograma de *Veredict final*, dirigida per Sidney Lumet i protagonitzada per Paul Newman.

20th Century Studios

Les desigualtats, les refotudes desigualtats. Com ens les podem treure del cap? O bé, més ben dit, com hi podem conviure sense parar bojos? Treure-se-les del cap seria alguna cosa propera a la inhumanitat. Com ens podem treure del cap que aquests dies hi ha avis que han mort sols a casa seva perquè no tenien ningú amb qui estar? Com ens podem treure del cap que hi ha moltíssimes persones que han salvat la vida perquè es podien permetre pagar-se una mútua privada? Com ens podem treure del cap la gent que no té casa i viu la pandèmia al ras? Com ens podem treure del cap les famílies madrilenyes alimentades amb pizza durant dos mesos?

Com ens podem treure del cap tantes coses doloroses i pensar immediatament en els privilegis que alguns –pocs– tenim? Em ve a la memòria tota l'estona una pel·lícula que em va colpir i no puc evitar agafar el DVD i tornar-me-la a empassar. Es diu *Veredict final*, la va dirigir l'any 1982 el gran Sidney Lumet i el protagonista és un majestuós, majúscul, gegant, Paul Newman. L'actor hi dona vida a un advocat que accepta representar una noia de pocs recursos econòmics que va quedar en estat vegetatiu quan li van subministrar una anestèsia equivocada durant la intervenció del seu part. Una clara negligència mèdica. L'hospital en qüestió depèn de la diòcesi de Boston, que no dubta en contractar el millor despatx d'advocats de la ciutat.

Assistim a un combat entre els poderosos i els que sempre perden, els desafavorits, els pàries. L'advocat de l'hospital (un gran James Mason) utilitza totes les argúcies, tots els forats legals, tota la immoralitat de què és capaç per sortir victoriós. No li interessa la justícia, la reparació del mal causat, li interessa, únicament, la victòria. Quina narració tan vibrant la que ens ofereix Lumet, quina mirada tan clara i feridora sobre la dignitat i la indignitat, sobre la immensa distància entre classes socials, sobre els que es pensen que el món és seu i els que lluiten per sobreviure cada dia. Quina pel·lícula tan actual, tan present, tan moderna. ●

